

ПЪРВИЯТ КУМАНИН

Съвсем случайно. Като се връщаме от Мосинопол, заедно със
стотията на воеводата Радко, нашият челник Квиру забеляза, че
по друма за Родопските планини се движи някаква дружина рицари

ВТОРИЯТ КУМАНИН

Изглеждаше ^{че} да отиват да прогонят от земите си четата на раз-
бойника Гроздъо.

ПЪРВИЯТ КУМАНИН

Тихо и незабелязано ги обградихме и между рицарите видяхме
самия Солунски крал!

ВТОРИЯТ КУМАНИН

Тогава унищожихме до крак - цялата дружина и ^{об}з^тлавихме
Монферата.

СЕСЛАВ

Това е знамение! Свети Димитър не иска да нападаш града му и
ето, че сам ти праща главата на владетеля му.

КАЛОЯН

Какво? Какво ^{крик}говориш! Та тъкмо сега или никога аз ще превзема
Солун... Докато ^{крик}Апри се окопите и събере войски, аз ще бъда
вече при стените му! Още утре ще почна строежи на нови машини!
Най-късно след две недели потегляме...

БЕЛОТА

Иваница ти беше обещал на народа мир тази зима. Войската няма
да иска да се събере... Народът ще се разбунтува. Опасно е то-
ва, което замисляш... А и без това ^{крик}Апри сам никога няма да ни
нападне.

КАЛОЯНЪТ

Нима ^{не ще}няма да ^{не}бъда последния безумник, ако не използвам слу-
чая? Помислете си! Сега Солун е без защита! Само личното при-
съствие на Бонифаций даваше твърдост и дързост на хората му.
Без него те няма да могат да ^щзащитават града.